2024/3237

30.12.2024

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2024/3237

ze dne 19. prosince 2024,

kterou se mění směrnice (EU) 2015/413 o usnadnění přeshraniční výměny informací o dopravních deliktech v oblasti bezpečnosti silničního provozu

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 91 odst. 1 písm. c) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]),

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ([2]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/413 ([3]) usnadňuje přeshraniční výměnu informací o dopravních deliktech v oblasti bezpečnosti silničního provozu, a tím snižuje beztrestnost zahraničních pachatelů těchto deliktů. Účinné přeshraniční vyšetřování dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu a vymáhání sankcí zvyšuje bezpečnost silničního provozu, neboť motivuje zahraniční řidiče k tomu, aby se dopouštěli méně deliktů a řídili bezpečněji.

(2) Informovanost občanů Unie, pokud jde o platná pravidla bezpečnosti silničního provozu, sankce použitelné v jednotlivých členských státech a vysokou pravděpodobnost nevyhnutelné sankce, podporuje bezpečnost silničního provozu a snižuje počet dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu a dopravních rizik.

(3) Zkušenosti donucovacích orgánů zapojených do vyšetřování dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu ukázaly, že stávající znění směrnice (EU) 2015/413 neusnadňuje účinné vyšetřování dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu, jichž se dopouštějí zahraniční řidiči, a vymáhání peněžitých trestů a pokut v požadované míře. To má za následek relativní beztrestnost zahraničních řidičů a negativní dopady na bezpečnost silničního provozu v Unii. Kromě toho nejsou v souvislosti s přeshraničním vyšetřováním vždy dodržována základní a procesní práva zahraničních řidičů, zejména kvůli nedostatečné transparentnosti při stanovování výše peněžitých trestů a pokut a v rámci postupů pro uplatnění opravných prostředků. Cílem této směrnice je proto zlepšit účinnost vyšetřování dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu spáchaných s vozidly registrovanými v jiném členském státě, než ve kterém byl delikt spáchán (dále jen „členský stát deliktu“). To by přispělo k dosažení cíle Unie snížit do roku 2050 počet úmrtí v rámci všech druhů dopravy téměř na nulu a posílit ochranu základních a procesních práv zahraničních řidičů.

(4) Ve svém dokumentu s názvem „Rámec politiky EU v oblasti bezpečnosti silničního provozu na období 2021–2030 – Další kroky směrem k ‚vizi nulových obětí na cestách‘“ ze dne 19. června 2019 se Komise znovu zavázala k ambicióznímu cíli dosáhnout do roku 2050 téměř nulového počtu úmrtí a nulového počtu vážných zranění

([1]) Úř. věst. C 228, 29.6.2023, s. 154.
([2]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 24. dubna 2024 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 16. prosince 2024.
([3]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/413 ze dne 11. března 2015 o usnadnění přeshraniční výměny informací o dopravních deliktech v oblasti bezpečnosti silničního provozu (Úř. věst. L 68, 13.3.2015, s. 9).

na unijních silnicích („vize nulových obětí na cestách“) a ke střednědobému cíli snížit do roku 2030 počet úmrtí a vážných zranění o 50 %, což byl cíl původně stanovený ve Vallettském prohlášení o bezpečnosti silničního provozu přijatém ministry dopravy Unie dne 29. března 2017. Za účelem dosažení těchto cílů Komise ve sdělení ze dne 9. prosince 2020 s názvem „Strategie pro udržitelnou a inteligentní mobilitu – nasměrování evropské dopravy do budoucnosti“ oznámila svůj záměr revidovat směrnici (EU) 2015/413.

(5) Oblast působnosti směrnice (EU) 2015/413 by měla být rozšířena o další dopravní delikty v oblasti bezpečnosti silničního provozu, s cílem zajistit rovné zacházení s řidiči. Vzhledem k právnímu základu, na němž byla směrnice (EU) 2015/413 přijata, konkrétně k čl. 91 odst. 1 písm. c) Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), by se u deliktů, které mají být do uvedené směrnice doplněny, měla prokázat přímá souvislost s bezpečností silničního provozu tím, že se budou řešit případy nebezpečného a nezodpovědného chování, které pro účastníky silničního provozu představuje vážné riziko. Rozšíření oblasti působnosti směrnice (EU) 2015/413 by mělo rovněž odrážet technický pokrok v oblasti automatického zjišťování dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu.

(6) Dopravní delikty v oblasti bezpečnosti silničního provozu jsou podle vnitrostátního práva členských států klasifikovány buď jako správní delikty, nebo jako trestné činy. Tyto delikty tedy mohou být podle příslušných vnitrostátních postupů důvodem k zahájení řízení ze strany správních nebo justičních orgánů u soudů příslušných ve správních nebo trestních věcech. Členské státy však tyto delikty ve většině případů postihují v rámci hromadných řízení, což v případech, kdy je jako podmínka pro uložení příslušné sankce vnitrostátními právními předpisy členského státu deliktu vyžadováno přesné zjištění totožnosti řidiče, brání účinnému použití či vydání evropského vyšetřovacího příkazu. Podmínky pro vydání evropského vyšetřovacího příkazu stanovené v článku 6 směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ([4]) ve většině případů, zejména pokud jsou delikty kvalifikovány jako správní, nejsou splněny, a proto nelze uvedenou směrnici použít. V této souvislosti by vnitrostátní orgány členského státu deliktu k tomu, aby mohly zjistit totožnost pachatele s mírou jistoty požadovanou jejich vnitrostátními právními předpisy, měly mít k dispozici účinný postup pro to, aby požádaly o vzájemnou pomoc od příslušných orgánů členského státu, ve kterém je registrováno vozidlo, s nímž byl delikt spáchán (dále jen „členský stát registrace“), nebo členského státu bydliště dotčené osoby. Tento postup by měl být založen na přesně vymezených opatřeních, jimiž nejsou vážně narušena práva dotčených osob. Tím by však neměly být dotčeny situace, kdy se v jednotlivých případech podmínky pro použití směrnice 2014/41/EU považují za splněné, přičemž v takovém případě by členské státy, jež jsou touto směrnicí vázány, měly použít postupy stanovené v této směrnici. Je třeba připomenout, že zvláštní právní rámec Unie upravuje justiční spolupráci v trestních věcech, která je založena na zásadě vzájemného uznávání rozsudků a soudních rozhodnutí. Je proto nezbytné, aby uplatňování směrnice (EU) 2015/413 ve znění této směrnice nenarušovalo práva a povinnosti členských států vyplývající z jiných použitelných právních předpisů Unie v trestních věcech, zejména ty, které jsou stanoveny v rámcovém rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ([5]), pokud jde o vzájemné uznávání peněžitých trestů a pokut, a ve směrnici 2014/41/EU, pokud jde o postupy pro shromažďování důkazních prostředků, a v článku 5 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, vypracované Radou na základě článku 34 Smlouvy o Evropské unii ([6]), pokud jde o postupy pro zasílání a doručování procedurálních písemností. Dále by provedením směrnice (EU) 2015/413 nemělo být dotčeno ani trestní řízení vyžadující zvláštní záruky pro dotčené osoby, ani

([4]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech (Úř. věst. L 130, 1.5.2014, s. 1).

([5]) Rámcové rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut (Úř. věst. L 76, 22.3.2005, s. 16).

([6]) Úř. věst. C 197, 12.7.2000, s. 3.

procesní záruky pro podezřelé a obviněné osoby zakotvené ve směrnicích Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU ([7]), 2012/13/EU ([8]), 2013/48/EU ([9]), (EU) 2016/343 ([10]), (EU) 2016/800 ([11]) a (EU) 2016/1919 ([12]).

(7) Měly by být vymezeny povinnosti a pravomoci národních kontaktních míst s cílem zajistit, aby hladce spolupracovala se všemi příslušnými orgány zapojenými do vyšetřování dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu, které spadají do oblasti působnosti směrnice (EU) 2015/413 ve znění této směrnice. Národní kontaktní místa by měla být těmto příslušným orgánům vždy k dispozici a měla by odpovídat na jejich žádosti bez zbytečného odkladu. Tak by tomu mělo být bez ohledu na povahu deliktu nebo právní postavení příslušného orgánu, a zejména bez ohledu na to, zda příslušný orgán vykonává pravomoc na celostátní, regionální, nebo místní úrovni.

(8) Základy systému přeshraniční výměny informací zřízeného směrnicí (EU) 2015/413 se ukázaly jako účinné. K nápravě problémů vyplývajících z chybějících, chybných nebo nepřesných údajů jsou však nutná další zlepšení a úpravy. Proto by měly být členským státům uloženy další povinnosti, pokud jde o potřebu udržovat dostupnost a aktuálnost určitých údajů v příslušných databázích, s cílem zvýšit účinnost výměny informací.

(9) Řada členských států nyní čelí jevu spočívajícímu v tom, že závažné dopravní delikty v oblasti bezpečnosti silničního provozu jsou páchány ve vozidlech pronajatých v jiných členských státech. Řidiči těchto pronajatých vozidel, kteří spáchají dopravní delikt v oblasti bezpečnosti silničního provozu, zůstávají nepotrestáni, protože mohou využívat rozdílů v pravidlech mezi členskými státy, jakož i nedostatků, pokud jde o výměnu informací a vzájemnou pomoc.

(10) Národní kontaktní místo členského státu deliktu by mělo mít možnost provádět automatizované vyhledávání v registrech vozidel za účelem získání údajů o koncových uživatelích vozidel, pokud jsou již tyto informace k dispozici. Dále by měla být stanovena doba uchovávání údajů, pokud jde o totožnost předchozích držitelů, vlastníků a koncových uživatelů vozidel, s cílem poskytnout orgánům příslušné informace, které potřebují pro vyšetřování.

(11) Dotčená osoba nemusí být obeznámena s právním systémem členského státu deliktu ani mluvit jeho úředním jazykem nebo jazyky, a proto je nezbytné zajistit lepší ochranu základních a procesních práv dotčených osob. Za účelem dosažení tohoto cíle by měly být stanoveny povinné minimální požadavky na obsah oznámení o dopravním deliktu, přičemž stávající šablona informačního dopisu, která je uvedena v příloze II směrnice (EU) 2015/413 a obsahuje pouze základní informace, by se již neměla používat.

(12) Jako minimum by oznámení o dopravním deliktu mělo používat formulace, které jsou srozumitelné i osobám bez právnického vzdělání, a obsahovat podrobné informace o právní kvalifikaci a právních důsledcích deliktu v oblasti bezpečnosti silničního provozu, zejména s ohledem na to, že sankce za delikty spadající do oblasti působnosti směrnice (EU) 2015/413 ve znění této směrnice mohou být nepeněžité povahy, jako je omezení práva pachatele řídit motorová vozidla. Rovněž by mělo být podpořeno právo na obhajobu poskytnutím podrobných informací o tom, kde, kdy a jak uplatnit toto právo v členském státě deliktu. V tomto ohledu by zahraniční osoby měly mít dostatek času na to, aby se mohly domáhat opravných prostředků, například odvolání. V příslušných případech by měl být rovněž uveden popis řízení v nepřítomnosti, neboť dotčená osoba nemusí mít v úmyslu vrátit se do členského státu deliktu za účelem účasti na řízení. Platební možnosti a způsoby, jak snížit objem sankcí, by měly být rovněž snadno srozumitelné s cílem podnítit dobrovolnou spolupráci. Vzhledem k tomu, že oznámení o dopravním deliktu by mělo být prvním dokumentem, které dotčená osoba obdrží, mělo by obsahovat informace podle článku 13 směrnice

([7]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU ze dne 20. října 2010 o právu na tlumočení a překlad v trestním řízení (Úř. věst. L 280, 26.10.2010, s. 1).

([8]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU ze dne 22. května 2012 o právu na informace v trestním řízení (Úř. věst. L 142, 1.6.2012, s. 1).

([9]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/48/EU ze dne 22. října 2013 o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a řízení týkajícím se evropského zatýkacího rozkazu a o právu na informování třetí strany a právu na komunikaci s třetími osobami a konzulárními úřady v případě zbavení osobní svobody (Úř. věst. L 294, 6.11.2013, s. 1).

([10]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/343 ze dne 9. března 2016, kterou se posilují některé aspekty presumpce neviny a právo být přítomen při trestním řízení před soudem (Úř. věst. L 65, 11.3.2016, s. 1).

([11]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/800 ze dne 11. května 2016 o procesních zárukách pro děti, které jsou podezřelými nebo obviněnými osobami v trestním řízení (Úř. věst. L 132, 21.5.2016, s. 1).

([12]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1919 ze dne 26. října 2016 o právní pomoci pro podezřelé nebo obviněné osoby v trestním řízení a pro osoby vyžádané v rámci řízení týkajícího se evropského zatýkacího rozkazu (Úř. věst. L 297, 4.11.2016, s. 1).

Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ([13]), jejichž součástí by podle čl. 13 odst. 2 písm. d) uvedené směrnice měly být informace o zdroji, ze kterého osobní údaje pocházejí, a informace stanovené v článcích 13 a 14 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ([14]). Tyto informace by měly být v oznámení o dopravním deliktu uvedeny buď přímo, nebo jako odkaz na umístění, kde jsou k dispozici. Je třeba, aby členské státy pomáhaly účastníkům silničního provozu při ověřování pravosti oznámení o dopravním deliktu a následných dokumentů. Je třeba, aby členské státy za tímto účelem sdílely mezi sebou navzájem a s Komisí prostřednictvím zabezpečených prostředků vzory oznámení o dopravním deliktu a následných dokumentů vydávaných příslušnými orgány, které se používají v přeshraničních případech. Je třeba, aby se členské státy rovněž vzájemně informovaly o tom, které příslušné orgány mají právo tato oznámení o dopravním deliktu a následné dokumenty vydávat.

(13) Je-li při silniční kontrole na místě kontrolován zahraniční řidič a toto opatření vede k zahájení následného řízení v souvislosti s dopravním deliktem v oblasti bezpečnosti silničního provozu, mělo by být zahraničnímu řidiči zasláno oznámení o dopravním deliktu. V případech kontrol na místě v souvislosti s dopravním deliktem v oblasti bezpečnosti silničního provozu spáchaným zahraničním řidičem, kdy příslušný orgán vymohl sankci za spáchaný delikt tím, že zahraničního řidiče přiměl uhradit na místě pokutu, by měly být tomuto zahraničnímu řidiči na místě poskytnuty pouze některé podstatné prvky oznámení o dopravním deliktu.

(14) S cílem zajistit, aby oznámení o dopravním deliktu a jakékoli následné dokumenty skutečně obdržela dotčená osoba, a s cílem zabránit chybnému zahrnutí nezúčastněných třetích osob by měla tato směrnice stanovit pravidla pro doručování oznámení o dopravním deliktu a následných dokumentů.

(15) Oznámení o dopravním deliktu i veškeré nezbytné následné dokumenty by měly být zaslány v jazyce dokladu o registraci vozidla. Pokud jsou oznámení o dopravním deliktu a následné dokumenty zaslány v jazyce, kterému dotčená osoba nerozumí, měla by tato dotčená osoba mít možnost požádat o zaslání následných dokumentů v jednom dalším úředním jazyce orgánů Unie dle vlastní volby, odlišném od jazyka dokladu o registraci vozidla. Příslušný orgán členského státu deliktu by měl této žádosti vyhovět.

(16) V případě, že příslušné orgány členského státu deliktu nedodržují jazykové normy a pravidla pro doručování písemností stanovená v této směrnici a své příslušné vnitrostátní právní předpisy, měl by být zajištěn účinný právní přezkum.

(17) V případech, kdy není možné na základě informací získaných z registru vozidel zjistit totožnost dotčené osoby s mírou jistoty požadovanou vnitrostátními právními předpisy členského státu deliktu, by členské státy měly spolupracovat s cílem zjistit totožnost dotčené osoby. Za tímto účelem by měl být zaveden postup vzájemné pomoci zaměřený na určení totožnosti dotčené osoby, a to buď prostřednictvím žádosti o potvrzení na základě informací, které již má příslušný orgán členského státu deliktu k dispozici, nebo prostřednictvím žádosti o cílené šetření, které mají provést relevantní příslušné orgány členského státu registrace nebo členského státu bydliště.

(18) Za účelem poskytnutí dodatečných informací požadovaných příslušným orgánem členského státu deliktu, které jsou nezbytné pro zjištění totožnosti dotčené osoby, by příslušné orgány členských států měly pro žádost a odpověď v rámci vzájemné pomoci používat standardní elektronický formulář. Členské státy by měly využívat svých národních kontaktních míst k tomu, aby umožnily vysoce zabezpečený a efektivní přenos jak odeslaných žádostí o vzájemnou pomoc, tak i příchozích odpovědí na tyto žádosti. Požadované informace by měly být shromážděny bez zbytečného odkladu a v každém případě ve lhůtách uvedených v této směrnici. Při shromažďování informací a odpovídání na žádost o vzájemnou pomoc zohlední dožádaný členský stát registrace nebo dožádaný členský stát bydliště jednak potřebu včasného vyrozumění dotčené osoby a jednak potřebu dožadujícího členského státu deliktu moci učinit včas nezbytné kroky, zejména pokud jde o promlčecí lhůty stanovené v rámci vnitrostátních právních předpisů členského státu deliktu.

([13]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89).

([14]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

(19) Příslušný orgán členského státu registrace nebo členského státu bydliště by měl uvést konkrétní důvody, na jejichž základě může odmítnout poskytnutí vzájemné pomoci za účelem zjištění totožnosti dotčené osoby. Při poskytování vzájemné pomoci měly být zejména zavedeny záruky, které by zabránily odhalení totožnosti chráněných osob, například chráněných svědků.

(20) Členské státy by měly mít možnost použít ke zjištění totožnosti dotčené osoby, která není jejich rezidentem, stejné vnitrostátní postupy, které by použily, pokud by byl dopravní delikt v oblasti bezpečnosti silničního provozu spáchán jejich rezidentem. Měla by být posílena právní jistota, pokud jde o použitelnost zvláštních opatření přijatých v rámci těchto postupů, zejména pokud jde o dokumenty vyžadující potvrzení nebo popření spáchání deliktu nebo ukládající povinnosti dotčeným osobám poskytnout součinnost při zjišťování totožnosti odpovědné osoby. Vzhledem k tomu, že uvedená opatření by měla mít pro dotčené osoby stejné právní účinky jako ve vnitrostátních případech, měly by zmíněné osoby rovněž požívat stejných standardů základních a procesních práv.

(21) Pokud unijní nebo vnitrostátní právní předpisy pro účely směrnice (EU) 2015/413 výslovně stanoví přístup k jiným vnitrostátním nebo unijním databázím nebo možnost výměny informací z těchto databází, měly by mít členské státy možnost vyměňovat si informace na základě využití těchto databází, přičemž by měla být dodržována základní práva dotčených zahraničních osob.

(22) V případě, že není možné doručit písemnosti poštou, doporučenou zásilkou či doporučeným dopisem nebo rovnocennými elektronickými prostředky, měl by mít příslušný orgán členského státu deliktu možnost spolehnout se na příslušný orgán členského státu registrace nebo členského státu bydliště, že bude doručování písemností a sdělení dotčené osobě provedeno podle jejich vlastních vnitrostátních právních předpisů upravujících doručování písemností. Členské státy by měly využívat svých národních kontaktních míst k tomu, aby umožnily zabezpečený a efektivní přenos jak odeslané žádosti o doručení procedurálních písemností, tak příchozí odpovědi na tuto žádost.

(23) Je nezbytné zdůraznit, že existuje významný problém spočívající v tom, že se nevymáhají sankce týkající se dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu spáchaných zahraničními osobami a že k účinnému řešení tohoto problému nemusí postačovat změny článku 1 rámcového rozhodnutí Rady 2005/214/SVV, v němž se stanoví definice rozhodnutí.

(24) Vzhledem k tomu, že rámcové rozhodnutí 2005/214/SVV není uzpůsobeno pro hromadné zpracovávání dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu, které jsou trestány malými peněžitými sankcemi často považovanými za správní, a s cílem zajistit rovné zacházení s tuzemskými i zahraničními řidiči by měla být v této směrnici stanovena zvláštní ustanovení umožňující členským státům přeshraničně vymáhat správní rozhodnutí o pokutách za dopravní delikty a poskytovat vzájemnou pomoc pro účely tohoto vymáhání. Tím není dotčeno použití rámcového rozhodnutí 2005/214/SVV.

(25) Komise má ve spolupráci s členskými státy provést přezkum řešení pro účely přeshraničního elektronického přístupu do registrů dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu vedených vnitrostátními orgány s cílem posoudit způsoby, jak zlepšit přístup občanů k oznámením o dopravním deliktu a následným dokumentům, které jsou jim určeny.

(26) Žádost o poskytnutí údajů o registraci vozidel a výměna údajů v přeshraničních případech by měly být prováděny prostřednictvím jednotného elektronického systému. Proto by na základě již existujícího technického rámce mělo být automatizované vyhledávání údajů o registraci vozidel podle směrnice (EU) 2015/413 prováděno pouze prostřednictvím využití vysoce zabezpečené softwarové aplikace Evropského informačního systému vozidel a řidičských oprávnění (EUCARIS) a pozměněných verzí uvedené softwarové aplikace. Uvedená softwarová aplikace by měla umožnit rychlou, nákladově efektivní, bezpečnou a spolehlivou výměnu konkrétních údajů o registraci vozidel mezi členskými státy, a zvýšit tak účinnost vyšetřování dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu. Členské státy by si neměly informace vyměňovat jinými prostředky, které by byly méně nákladově efektivní a nemusely by zajistit ochranu předávaných údajů. Při výměně údajů o registraci vozidel se příslušné orgány mohou setkat s neobvyklými žádostmi, které by mohly vést k podezření na zneužití procesu výměny informací a které si vyžadují, aby příslušné orgány přijaly vhodná opatření. Těmito neobvyklými žádostmi mohou být zejména žádosti, které jsou nezvyklé, pokud jde o jejich četnost nebo obsah, žádosti, které jsou náhlé nebo žádosti které se týkají pouze určitých deliktů. Členské státy by měly aplikaci EUCARIS používat specificky pro účely automatizovaného vyhledávání údajů o registraci vozidel, vzájemné pomoci při zjišťování totožnosti dotčené osoby, vzájemné pomoci při doručování oznámení o dopravním deliktu a následných dokumentů a vzájemné pomoci při činnostech v oblasti vymáhání práva.

(27) S cílem zabránit zneužívání, k němuž došlo během provádění směrnice (EU) 2015/413, a s cílem chránit základní práva občanů dotčených přeshraničním řízením zavedeným uvedenou směrnicí ve znění této směrnice by měly členské státy zajistit, aby jejich příslušné orgány a národní kontaktní místa odpovědná za provádění směrnice (EU) 2015/413 ve znění této směrnice plně dodržovaly povinnosti, které jim byly svěřeny, aniž by zmocňovaly právnické osoby vlastněné nebo ovládané soukromým subjektem k činnostem souvisejícím s prováděním této směrnice. Právo na ochranu osobních údajů dotčených osob, právo na řádnou správu, právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, právo na presumpci neviny a právo na obhajobu, jakož i řádné fungování mechanismu přeshraniční výměny informací zřízeného směrnicí (EU) 2015/413 zejména vyžadují, aby možnost zahájit, vést a vymáhat postupy týkající se dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu měly pouze určené příslušné vnitrostátní orgány a národní kontaktní místa. Tím není dotčena možnost, aby příslušné orgány využívaly služeb technické podpory poskytovaných právnickými osobami vlastněnými nebo ovládanými soukromým subjektem, jako jsou poštovní služby, výstavba nebo údržba radarů a analýza požití drog nebo alkoholu soukromými laboratořemi. Přechodné období dvou let by členským státům, které se při provádění této směrnice obrátily na právnické osoby vlastněné nebo ovládané soukromým subjektem, umožnilo zajistit, aby jejich příslušné orgány byly plně funkční a schopné řídit postupy týkající se přeshraniční výměny v plném souladu s pravidly stanovenými ve směrnici (EU) 2015/413 ve znění této směrnice.

(28) Rozsah informací, které členské státy předkládají Komisi, by měl být rozšířen tak, aby zahrnoval prvky úzce související s cílem zvýšit bezpečnost silničního provozu a informace o počtu dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu spáchaných řidiči vozidel registrovaných ve třetí zemi a zjištěných příslušným orgánem členského státu. Cílem tohoto rozšíření je umožnit Komisi analyzovat současný stav ve členských státech a navrhovat iniciativy na solidním faktickém základě. S cílem vyrovnat dodatečnou administrativní zátěž orgánů členských států a sladit podávání zpráv s harmonogramem hodnocení Komise by mělo být období pro podávání zpráv prodlouženo. Mělo by být poskytnuto přechodné období, aby probíhající dvouleté období pro podávání zpráv mohlo bez problémů doběhnout do konce.

(29) Za účelem dosažení cílů stanovených v dokumentu s názvem „Rámec politiky EU v oblasti bezpečnosti silničního provozu na období 2021–2030 – Další kroky směrem k ‚vizi nulových obětí na cestách'" by bylo možné zvážit otázku, jak řešit dopravní delikty v oblasti bezpečnosti silničního provozu spáchané řidiči vozidel registrovaných ve třetích zemích. Za tímto účelem je třeba prozkoumat různé prostředky pro posílení spolupráce a výměny informací o dopravních deliktech v oblasti bezpečnosti silničního provozu mezi členskými státy a třetími zeměmi za podmínky, že dotčeným osobám bude poskytnuta rovnocenná ochrana a že budou dodržována pravidla pro předávání osobních údajů do třetích zemí. Je potřeba rovněž prozkoumat specializovaná digitální řešení. Tím by nebylo dotčeno právo členských států uzavírat se třetími zeměmi dvoustranné nebo mnohostranné dohody o spolupráci při vymáhání sankcí za dopravní delikty v oblasti bezpečnosti silničního provozu.

(30) Tato směrnice by neměla členským státům bránit v tom, aby mezi sebou uzavíraly a uplatňovaly dvoustranné nebo mnohostranné dohody, pokud by tyto dohody překračovaly rámec této směrnice a pomohly zjednodušit nebo usnadnit postupy v ní stanovené.

(31) Jelikož údaje týkající se zjištění totožnosti dotčené osoby představují osobní údaje ve smyslu nařízení (EU) 2016/679 a směrnice (EU) 2016/680 a jelikož byl právní rámec Unie pro nakládání s osobními údaji od přijetí směrnice (EU) 2015/413 významně změněn, měla by být ustanovení o zpracování osobních údajů uvedena do souladu s novým právním rámcem.

(32) Podle čl. 62 odst. 6 směrnice (EU) 2016/680 Komise přezkoumala jiné právní akty přijaté Unií, které upravují zpracování osobních údajů příslušnými orgány pro účely stanovené v čl. 1 odst. 1 uvedené směrnice, s cílem posoudit, zda je třeba zmíněné akty uvést do souladu s uvedenou směrnicí a ve vhodných případech předložit nezbytné návrhy na změnu uvedených aktů tak, aby byl zaručen soudržný přístup, pokud jde o ochranu osobních údajů v oblasti působnosti uvedené směrnice. Uvedený přezkum představený ve sdělení Komise ze dne 24. června 2020 nazvaném „Další postup při uvádění *acquis* dřívějšího třetího pilíře do souladu s pravidly pro ochranu údajů" vedl k určení směrnice (EU) 2015/413 jako jednoho z aktů, které je nutné změnit. Mělo by proto být v této směrnici vyjasněno, že zpracování osobních údajů by mělo být rovněž v souladu se směrnicí (EU) 2016/680 v těch případech, kdy zpracování údajů spadá do její věcné a osobní působnosti.

(33) Veškeré zpracování osobních údajů podle směrnice (EU) 2015/413 by mělo být v souladu s nařízením (EU) 2016/679, směrnicí (EU) 2016/680 a nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ([15]) v těch případech, kdy zpracování údajů spadá do jejich příslušných oblastí věcné a osobní působnosti.

(34) Právní základ pro zpracování činností nezbytných ke zjištění totožnosti dotčené osoby a k doručení oznámení o dopravním deliktu a následných dokumentů dotčené osobě je stanoven ve směrnici (EU) 2015/413 v souladu s čl. 6 odst. 1 prvním pododstavci písm. e) a případně s článkem 10 nařízení (EU) 2016/679 a článkem 8 směrnice (EU) 2016/680. V souladu se stejnými pravidly stanoví tato směrnice právní základ pro povinnost členských států zpracovávat osobní údaje pro účely vzájemné pomoci při zjišťování totožnosti dotčených osob.

(35) V některých členských státech jsou osobní údaje dotčených zahraničních osob uloženy v síti serverů („cloud"). Aniž by tím byla dotčena pravidla týkající se porušení zabezpečení osobních údajů stanovená v nařízení (EU) 2016/679 a směrnici (EU) 2016/680 a pravidla týkající se porušení zabezpečení osobních údajů a bezpečnostních incidentů stanovená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2555 ([16]), měly by členské státy zajistit, aby se vzájemně informovaly o kybernetických bezpečnostních incidentech souvisejících s těmito údaji.

(36) Komise by měla poskytovat přiměřenou finanční podporu iniciativám, které zlepšují přeshraniční spolupráci při prosazování pravidel bezpečnosti silničního provozu v Unii Takovou podporu lze poskytnout rovněž pro účely informačních kampaní v celé Unii ohledně rozdílů mezi vnitrostátními právními předpisy, které by byly zaměřeny zvláště na sousední země.

(37) Měl by být zřízen internetový portál („portál pro přeshraniční výměnu informací"), který by účastníkům silničního provozu v Unii poskytoval komplexní informace o pravidlech bezpečnosti silničního provozu platných v členských státech. Je potřeba, aby tyto informace byly srozumitelné a přístupné. Tyto informace by měly zahrnovat informace o opravných prostředcích, o veškerých právech přiznaných dotčeným osobám podle směrnice (EU) 2015/413 ve znění této směrnice, včetně jazykových možností, informace o pravidlech ochrany údajů a použitelných sankcích, případně včetně použitelných nefinančních dopadů, a o režimech a dostupných prostředcích pro úhradu pokut udělených za dopravní delikty v oblasti bezpečnosti silničního provozu. Nefinanční dopady se týkají systémů trestných bodů nebo skutečnosti, že spáchání konkrétního dopravního deliktu v oblasti bezpečnosti silničního provozu může vést k zákazu řízení prostřednictvím dočasného nebo trvalého odnětí řidičského průkazu dotčené osobě.

(38) Členské státy by měly usilovat o zajištění toho, aby příjmy z peněžitých trestů a pokut za dopravní delikty v oblasti bezpečnosti silničního provozu vymáhaných podle směrnice (EU) 2015/413 ve znění této směrnice byly použity ke zvýšení bezpečnosti silničního provozu a k zajištění transparentnosti opatření v oblasti bezpečnosti silničního provozu.

(39) Za účelem zohlednění relevantního technického pokroku nebo změny relevantních právních aktů Unie by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU za účelem aktualizace přílohy této směrnice prováděním jejích změn. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů ([17]). Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

(40) Za účelem zajištění jednotných podmínek provádění směrnice (EU) 2015/413 by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci k zavedení postupů a obsahových a technických specifikací, včetně opatření v oblasti kybernetické bezpečnosti, pro automatizovaná vyhledávání, jež mají být prováděna v souvislosti s vyšetřováním dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu, obsahu standardního elektronického formuláře žádosti a způsobů

([15]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

([16]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2555 ze dne 14. prosince 2022 o opatřeních k zajištění vysoké společné úrovně kybernetické bezpečnosti v Unii a o změně nařízení (EU) č. 910/2014 a směrnice (EU) 2018/1972 a o zrušení směrnice (EU) 2016/1148 (směrnice NIS 2) (Úř. věst. L 333, 27.12.2022, s. 80).

([17]) Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

předávání informací týkajících se žádosti o vzájemnou pomoc při zjišťování totožnosti dotčené osoby, obsahu elektronických formulářů pro žádost o vzájemnou pomoc při doručování oznámení o dopravním deliktu a následných dokumentů a používání a údržby portálu pro přeshraniční výměnu informací. Technická řešení by měla být sladěna s Evropským rámcem interoperability a příslušnými řešeními pro Interoperabilní Evropu uvedenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/903 ([18]). Prováděcí pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ([19]). Do doby, než se prováděcí akty přijaté Komisí stanou použitelnými, by měla být zavedena přechodná opatření pro automatizovanou výměnu údajů o registraci vozidel na základě stávajícího elektronického systému, aby byla zaručena plynulá výměna údajů.

(41) Je nezbytné, aby členské státy zajistily zavedení přiměřených a účinných mechanismů pro prosazování nebo vymáhání peněžitých trestů a pokut.

(42) Jelikož cílů této směrnice, totiž zajištění vysoké úrovně ochrany všech účastníků silničního provozu v Unii a rovného zacházení s dotčenými osobami zefektivněním postupů vzájemné pomoci mezi členskými státy při přeshraničním vyšetřování dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu a posílením ochrany základních práv dotčených zahraničních osob, pokud jsou tyto delikty spáchány s vozidlem registrovaným v jiném členském státě, než je členský stát, ve kterém k deliktu došlo, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich z důvodu rozsahu a účinků této směrnice může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(43) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 42 odst. 1 nařízení (EU) 2018/1725 a dne 24. dubna 2023 vydal své stanovisko.

(44) Směrnice (EU) 2015/413 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice (EU) 2015/413 se mění takto:

1) Název směrnice se nahrazuje tímto:

„Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/413 ze dne 11. března 2015 o usnadnění přeshraniční výměny informací a vzájemné pomoci ohledně dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu“.

2) Článek 1 se nahrazuje tímto:

„*Článek 1*

Cíl

Cílem této směrnice je zajistit vysokou úroveň ochrany všech účastníků silničního provozu v Unii usnadněním přeshraniční výměny informací o dopravních deliktech v oblasti bezpečnosti silničního provozu a usnadněním vymáhání sankcí, pokud byly tyto delikty spáchány s vozidlem registrovaným v jiném členském státě, než je členský stát, v němž k deliktu došlo.“

3) Článek 2 se mění takto:

a) stávající odstavec se označuje jako odstavec 1;

([18]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/903 ze dne 13. března 2024, kterým se stanoví opatření pro vysokou úroveň interoperability veřejného sektoru v celé Unii (akt o Interoperabilní Evropě) (Úř. věst. L/2024/903, 22.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/903/oj).

([19]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

b) v odstavci 1 se doplňují nová písmena, která znějí:

„i) nedodržení bezpečné vzdálenosti od vpředu jedoucího vozidla;

j) nebezpečné předjíždění;

k) nebezpečné parkování nebo zastavení;

l) přejíždění jedné nebo více souvislých čar;

m) jízda v protisměru;

n) nedodržení pravidel pro vytváření a využívání nouzových koridorů pro vozidla pohotovostních služeb či pravidel pro dávání přednosti těmto vozidlům;

o) použití přetíženého vozidla;

p) nedodržení pravidel týkajících se omezení vjezdu vozidel;

q) ujetí z místa nehody;

r) nedodržení pravidel na železničním přejezdu.“;

c) v odstavci 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Odchylně od písmene p) prvního pododstavce se tato směrnice nevztahuje na jednání, které představuje nedodržení pravidel týkajících se omezení vjezdu vozidel, v těchto případech:

a) informace o ohraničení omezení, zákazů nebo povinností s platností zón, informace o aktuálním stavu přístupnosti a podmínkách provozu v zónách s omezeným vjezdem vozidel a údaje o trvalém omezení vjezdu vozidel nebyly vytvořeny a zpřístupněny prostřednictvím vnitrostátního přístupového bodu v souladu s nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2022/670 (*);

b) řidič nedodrží pravidla týkající se jakýchkoli poplatků, které mají být uhrazeny před vstupem do oblasti podléhající omezením vjezdu vozidel.

(*) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2022/670 ze dne 2. února 2022, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/40/EU, pokud jde o poskytování informačních služeb o dopravním provozu v reálném čase v celé EU (Úř. věst. L 122, 25.4.2022, s. 1).“

d) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„2. Touto směrnicí nejsou dotčena práva a povinnosti vyplývající z těchto ustanovení právních aktů Unie:

a) rámcové rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ([1])*;

b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ([2])*;

c) postupy pro doručování procedurálních písemností stanovené v článku 5 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, vypracované Radou na základě článku 34 Smlouvy o Evropské unii ([3])*;

d) ustanovení týkající se práv podezřelých a obviněných osob obsažená ve směrnicích Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU ([4])*, 2012/13/EU ([5])*, 2013/48/EU ([6])*, (EU) 2016/343 ([7])*, (EU) 2016/800 ([8])* a (EU) 2016/1919 ([9])*.

([1])* Rámcové rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut (Úř. věst. L 76, 22.3.2005, s. 16).
([2])* Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech (Úř. věst. L 130, 1.5.2014, s. 1).
([3])* Úř. věst. C 197, 12.7.2000, s. 3.
([4])* Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU ze dne 20. října 2010 o právu na tlumočení a překlad v trestním řízení (Úř. věst. L 280, 26.10.2010, s. 1).
([5])* Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU ze dne 22. května 2012 o právu na informace v trestním řízení (Úř. věst. L 142, 1.6.2012, s. 1).
([6])* Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/48/EU ze dne 22. října 2013 o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a řízení týkajícím se evropského zatýkacího rozkazu a o právu na informování třetí strany a právu na komunikaci s třetími osobami a konzulárními úřady v případě zbavení osobní svobody (Úř. věst. L 294, 6.11.2013, s. 1).
([7])* Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/343 ze dne 9. března 2016, kterou se posilují některé aspekty presumpce neviny a právo být přítomen při trestním řízení před soudem (Úř. věst. L 65, 11.3.2016, s. 1).
([8])* Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/800 ze dne 11. května 2016 o procesních zárukách pro děti, které jsou podezřelými nebo obviněnými osobami v trestním řízení (Úř. věst. L 132, 21.5.2016, s. 1).
([9])* Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1919 ze dne 26. října 2016 o právní pomoci pro podezřelé nebo obviněné osoby v trestním řízení a pro osoby vyžádané v rámci řízení týkajícího se evropského zatýkacího rozkazu (Úř. věst. L 297, 4.11.2016, s. 1).“

4) Článek 3 se mění takto:

a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) ‚vozidlem‘ jakýkoliv dopravní prostředek podléhající registraci podle práva členského státu registrace nebo členského státu deliktu, který je běžně používán pro přepravu osob nebo zboží po silnici, včetně jízdních souprav nebo přípojných vozidel;“

b) písmeno j) se nahrazuje tímto:

„j) ‚použitím zakázaného pruhu‘ nedovolené použití části již existujícího trvalého nebo dočasného úseku pozemní komunikace, jak jej vymezují právní předpisy členského státu deliktu;“

c) písmeno l) se nahrazuje tímto:

„l) ‚národním kontaktním místem‘ orgány určené pro účely automatizované výměny příchozích žádostí a odchozích odpovědí týkajících se údajů o registraci vozidla, příchozích a odchozích žádostí o vzájemnou pomoc za účelem zjištění totožnosti dotčené osoby, příchozích a odchozích žádostí o vzájemnou pomoc za účelem odeslání oznámení o dopravním deliktu nebo následných dokumentů dotčené osobě, jakož i příchozích a odchozích žádostí o vzájemnou pomoc při vymáhání konečných správních rozhodnutí o pokutách uložených za dopravní delikty v oblasti bezpečnosti silničního provozu a odpovědí na tyto žádosti;“

d) doplňují se nová písmena, která znějí:

„o) ‚nedodržením bezpečné vzdálenosti od vpředu jedoucího vozidla‘ nezachování dostatečné vzdálenosti od vozidla vpředu, jak jej vymezují právní předpisy členského státu deliktu;

p) ‚nebezpečným předjížděním‘ předjíždění jiného vozidla nebo jiného účastníka silničního provozu způsobem, který porušuje příslušná pravidla upravující předjíždění, jak jej vymezují právní předpisy členského státu deliktu;

q) ‚nebezpečným parkováním nebo zastavením‘ parkování nebo zastavení vozidla způsobem, který porušuje příslušná pravidla upravující parkování nebo zastavení nebezpečným způsobem, jak je vymezují právní předpisy členského státu deliktu; nezaplacení parkovacích poplatků a jiné podobné delikty se nepovažují za nebezpečné parkování nebo zastavení;

r) ‚přejížděním jedné nebo více souvislých čar‘ změna jízdního pruhu, kdy vozidlo neoprávněně přejede alespoň jednu souvislou čáru, jak ji vymezují právní předpisy členského státu deliktu;

s) ‚jízdou v protisměru‘ jízda vozidla proti určenému směru jízdy, jak ji vymezují právní předpisy členského státu deliktu;

t) ‚nedodržením pravidel pro vytváření a využívání nouzových koridorů pro vozidla pohotovostních služeb či pravidel pro dávání přednosti těmto vozidlům' nedodržení příslušných pravidel upravujících umožnění průjezdu vozidel pohotovostních služeb, jako jsou vozidla policie, vozidla záchranné služby nebo hasičské vozy, a jejich příjezd na místo mimořádné situace, jak jej vymezují právní předpisy členského státu deliktu;

u) ‚použitím přetíženého vozidla' použití vozidla, které nesplňuje požadavky stanovené pro jeho maximální přípustnou hmotnost či maximální přípustnou hmotnost na nápravu, jak jsou stanoveny ve vnitrostátních právních a správních předpisech, kterými se provádí směrnice Rady 96/53/ES (*), nebo v právních předpisech členského státu deliktu pro vozidla nebo činnosti, pro které tyto požadavky nejsou v uvedené směrnici stanoveny;

v) ‚oznámením o dopravním deliktu' první rozhodnutí nebo jakýkoli jiný dokument vydané dotčené osobě příslušným orgánem členského státu deliktu;

w) ‚následným dokumentem' jakékoli rozhodnutí nebo jakýkoli jiný dokument, který příslušný orgán členského státu deliktu vydá po oznámení o dopravním deliktu v souvislosti s tímto oznámením nebo s dopravním deliktem v oblasti bezpečnosti silničního provozu, a to až do fáze řízení o opravném prostředku u příslušného orgánu s pravomocí přijímat právně závazná rozhodnutí;

x) ‚dotčenou osobou' osoba identifikovaná jako osobně odpovědná za dopravní delikt v oblasti bezpečnosti silničního provozu uvedený v čl. 2 odst. 1 nebo držitel, vlastník, koncový uživatel či řidič vozidla, s nímž byl dopravní delikt v oblasti bezpečnosti silničního provozu uvedený v čl. 2 odst. 1 spáchán, a to i v případě, že není identifikována jako osobně odpovědná podle právních předpisů členského státu deliktu;

y) ‚koncovým uživatelem' jakákoli osoba, která není držitelem ani vlastníkem vozidla, ale jiná osoba uvedená v registru vozidel členského státu registrace, která může toto vozidlo užívat nebo být odpovědná za jeho každodenní provoz, zejména na základě smlouvy o dlouhodobém pronájmu nebo smlouvy o pronájmu nebo v rámci vozového parku dostupného zaměstnancům;

z) ‚členským státem bydliště' členský stát, u něhož lze s přiměřenou mírou jistoty předpokládat, že je místem obvyklého bydliště dotčené osoby;

aa) ‚nedodržením pravidel týkajících se omezení vjezdu vozidel' nedodržení jasně a viditelně vyznačených pravidel vjezdu stanovených pro všechny nebo určité kategorie vozidel pro účely bezpečnosti silničního provozu, jako jsou pěší a školní zóny a jízdní pruhy pro cyklisty, jak jej vymezují právní předpisy členského státu deliktu;

ab) ‚ujetím z místa nehody' situace, kdy řidič, který způsobil nehodu nebo dopravní srážku, z místa ujede, aby nemusel nést následky této nehody nebo dopravní srážky, jak ji vymezují právní předpisy členského státu deliktu;

ac) ‚nedodržením pravidel na železničním přejezdu' nesplnění povinnosti zastavit před železničním přejezdem nebo nebezpečné jednání na železničním přejezdu, jak jej vymezují právní předpisy členského státu deliktu;

ad) ‚příslušným orgánem' orgán odpovědný za registraci vozidel či řidičských oprávnění, za zahájení následného řízení nebo vyšetřování dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu uvedených v čl. 2 odst. 1 nebo za vymáhání příslušných sankcí v souladu s právními předpisy svého členského státu.

(*) Směrnice Rady 96/53/ES ze dne 25. července 1996, kterou se pro určitá silniční vozidla provozovaná v rámci Společenství stanoví maximální přípustné rozměry pro vnitrostátní a mezinárodní provoz a maximální přípustné hmotnosti pro mezinárodní provoz (Úř. věst. L 235, 17.9.1996, s. 59)."

5) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 3a

Národní kontaktní místa

1. Každý členský stát určí jedno nebo více národních kontaktních míst pro účely:

a) automatizované výměny údajů o registraci vozidel v souladu s článkem 4;

b) příchozích a odchozích žádostí o vzájemnou pomoc za účelem zjištění totožnosti dotčené osoby v souladu s článkem 5c a odpovědí na tyto žádosti;

c) příchozích a odchozích žádostí o vzájemnou pomoc za účelem doručení oznámení o dopravním deliktu nebo následných dokumentů dotčené osobě v souladu s článkem 5e, jakož i odpovědí na tyto žádosti, a

d) příchozích a odchozích žádostí o vzájemnou pomoc s cílem vymoci konečná správní rozhodnutí o pokutách uložených za dopravní delikty v oblasti bezpečnosti silničního provozu v souladu s článkem 5f, jakož i odpovědí na tyto žádosti.

Pravomoci národních kontaktních míst se řídí platnými právními předpisy dotčeného členského státu.

2. Členské státy zajistí, aby jejich příslušná národní kontaktní místa vzájemně spolupracovala s cílem zajistit včasné sdílení všech nezbytných informací a dodržování lhůt stanovených v čl. 5a odst. 2 a čl. 5c odst. 7 a 8.“

6) Článek 4 se nahrazuje tímto:

„*Článek 4*

Postupy pro výměnu údajů o registraci vozidel a pro vzájemnou pomoc mezi členskými státy

1. Pro účely vyšetřování dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu uvedených v čl. 2 odst. 1 zaznamenaných na území členského státu deliktu umožní členský stát registrace národním kontaktním místům členského státu deliktu přístup k následujícím vnitrostátním údajům o registraci vozidel s oprávněním provádět v nich automatizované vyhledávání:

a) údajům o vozidlech;

b) údajům o držitelích vozidel, a jsou-li k dispozici, údajům o vlastnících a koncových uživatelích vozidel.

Údaje uvedené v prvním pododstavci písm. a) a b), jichž je zapotřebí k provedení vyhledávání, jsou uvedeny v příloze.

2. Členský stát deliktu zajistí, aby pouze jeho příslušné orgány měly přístup k údajům o registraci vozidel prostřednictvím jeho národních kontaktních míst. Při vyhledávání formou odchozích žádostí používá příslušný orgán členského státu deliktu úplné registrační číslo vozidla.

Příslušný orgán členského státu deliktu zajistí, aby každá odchozí žádost obsahovala název příslušného orgánu, jenž žádost předkládá, uživatelské jméno osoby, jež žádost vyřizuje, a registrační číslo, jež bylo žádosti přiřazeno.

3. Za účelem zjištění, zda byl s vozidlem spáchán příslušný dopravní delikt v oblasti bezpečnosti silničního provozu, může příslušný orgán členského státu deliktu nejprve požádat prostřednictvím národního kontaktního místa o přístup k technickým údajům o vozidlech uvedeným v oddíle 2 částech I a II přílohy, a pouze k těmto technickým údajům.

Je-li zjištěno, že s vozidlem byl spáchán dopravní delikt v oblasti bezpečnosti silničního provozu, může příslušný orgán členského státu deliktu následně požádat prostřednictvím národního kontaktního místa o přístup k osobním údajům dotčené osoby, jak jsou uvedeny v oddíle 2 části I a částech III až VI přílohy.

4. Členský stát deliktu použije údaje získané při vyšetřování dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu uvedených v čl. 2 odst. 1, aby zjistil totožnost osoby, která je za uvedené dopravní delikty v oblasti bezpečnosti silničního provozu osobně odpovědná, jak je to vymezeno právními předpisy členského státu deliktu.

5. Národní kontaktní místo členského státu registrace zajistí, aby příslušné orgány členského státu deliktu obdržely při přístupu k vnitrostátním údajům o registraci vozidel konkrétní zprávu informující je alespoň o těchto případech:

a) v době deliktu bylo vozidlo registrováno jako zlikvidované;

b) v době deliktu bylo vozidlo nahlášeno v jakémkoli vnitrostátním registru jako odcizené;

c) v době deliktu byla registrační značka vozidla nahlášena v jakémkoli vnitrostátním registru jako odcizená;

d) v době deliktu není v žádném vnitrostátním registru vozidel možné nalézt o vozidle žádné informace;

e) na základě některých vnitrostátních požadavků na syntaxi bylo zjištěno, že zadání pro vyhledávání není správné;

f) dožadované informace nelze poskytnout, jestliže by odhalily totožnost osoby, která je chráněnou osobou v souladu s právními předpisy členského státu registrace.

6. Národní kontaktní místo členského státu registrace zajistí, aby byly sdíleny pouze ty osobní údaje, které se týkají spáchaného dopravního deliktu v oblasti bezpečnosti silničního provozu.

7. Pro účely vzájemné pomoci v souladu s články 5c, 5e nebo 5f příslušné orgány členských států zajistí, aby každá žádost o vzájemnou pomoc obsahovala název příslušného orgánu, jenž žádost předkládá, uživatelské jméno osoby, jež žádost vyřizuje, a registrační číslo, jež bylo žádosti přiřazeno.“

7) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 4a*

Vnitrostátní registry vozidel

1. Členské státy zajistí, aby údaje uvedené v oddíle 2 částech I až III a části V přílohy, pokud jsou v jejich vnitrostátních registrech vozidel k dispozici, byly aktuální.

2. Členské státy pro účely této směrnice uchovávají údaje uvedené v oddíle 2 částech V a VI přílohy, pokud jsou k dispozici, ve vnitrostátních registrech vozidel po dobu nejméně 12 měsíců od jakékoli změny týkající se držitele, vlastníka nebo koncového uživatele vozidla, a ne déle než je nutné, jak je to vymezeno v právních předpisech členských států.“

8) Článek 5 se nahrazuje tímto:

„*Článek 5*

Oznámení o dopravním deliktu

1. Příslušný orgán členského státu deliktu rozhodne, zda v souvislosti s dopravními delikty v oblasti bezpečnosti silničního provozu uvedenými v čl. 2 odst. 1 zahájí následné řízení, či nikoliv.

Rozhodne-li se příslušný orgán členského státu deliktu takové řízení zahájit, vydá ve lhůtě stanovené v čl. 5a odst. 2 oznámení o dopravním deliktu informující dotčenou osobu o dopravním deliktu v oblasti bezpečnosti silničního provozu a případně o rozhodnutí zahájit následné řízení.

Oznámení o dopravním deliktu může sloužit i jiným účelům než těm, které jsou uvedeny ve druhém pododstavci, jsou-li tyto účely nezbytné pro vymáhání, například v případě žádosti o sdělení totožnosti a adresy osoby odpovědné za dopravní delikt v oblasti bezpečnosti silničního provozu, šetření, zda dotčená osoba připouští, nebo odmítá spáchání předmětného dopravního deliktu v oblasti bezpečnosti silničního provozu, nebo žádosti o úhradu.

2. Oznámení o dopravním deliktu musí obsahovat alespoň následující informace:

a) poučení o tom, že se oznámení o dopravním deliktu vydává pro účely této směrnice;

b) název, poštovní adresu, telefonní číslo a e-mailovou adresu příslušného orgánu členského státu deliktu;

c) veškeré relevantní informace týkající se dopravního deliktu v oblasti bezpečnosti silničního provozu, zejména údaje o vozidle, s nímž byl delikt spáchán, včetně registračního čísla vozidla, místa, data a času deliktu, povahy deliktu, podrobného odkazu na porušené právní předpisy a případně údajů o zařízení použitém ke zjištění deliktu;

d) podrobné informace o právní kvalifikaci dopravního deliktu v oblasti bezpečnosti silničního provozu, použitelných sankcích a jiných právních důsledcích dopravního deliktu v oblasti bezpečnosti silničního provozu, včetně informací týkajících se zákazu řízení motorových vozidel (včetně trestných bodů nebo jiných omezení práva řídit), v souladu s právními předpisy členského státu deliktu;

e) podrobné informace o tom, kde, kdy a jak uplatnit právo na obhajobu nebo kde, kdy a jak podat opravný prostředek proti rozhodnutí o postihnutí dopravního deliktu v oblasti bezpečnosti silničního provozu, včetně požadavků na přípustnost takového opravného prostředku a lhůty pro jeho podání, a o tom, zda a za jakých podmínek se uplatní řízení v nepřítomnosti, v souladu s právními předpisy členského státu deliktu;

f) v příslušných případech informace o opatřeních přijatých za účelem zjištění totožnosti dotčené osoby v souladu s článkem 5d a o důsledcích nedostatečné spolupráce;

g) v příslušných případech podrobné informace o názvu, adrese a mezinárodním čísle bankovního účtu (IBAN) orgánu, na který lze zaplatit uložený peněžitý trest nebo pokutu, o lhůtě splatnosti a o použitelných a dostupných alternativních platebních metodách, zejména specifických softwarových aplikacích, pokud jsou tyto metody dostupné jak tuzemským, tak zahraničním osobám;

h) jasné a komplexní informace o použitelných pravidlech pro ochranu údajů, právech subjektů údajů, včetně poučení **o** tom, kde lze získat informace poskytnuté podle článku 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 (*) nebo podle článků 13 a 14 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 (**), včetně informací o zdroji předmětných osobních údajů, nebo poučení o tom, že na portálu pro přeshraniční výměnu informací uvedeném v článku 8 této směrnice jsou k dispozici obecně použitelná pravidla pro ochranu údajů;

i) v příslušných případech podrobné informace o tom, zda a jak lze sankce za dopravní delikty v oblasti bezpečnosti silničního provozu uvedené v čl. 2 odst. 1 zmírnit, včetně předčasného zaplacení peněžitého trestu nebo pokuty;

j) během přechodného období uvedeného v čl. 5h odst. 2 a v příslušných případech jasné poučení o tom, že soukromá právnická osoba, která oznámení o dopravním deliktu zasílá, je zmocněna příslušným orgánem členského státu deliktu, jak je uvedeno v čl. 5h odst. 1, a jasné vymezení požadovaných finančních částek podle jejich právního základu;

k) odkaz a pokud možno QR kód odkazující na portál pro přeshraniční výměnu informací uvedený v článku 8.

3. Příslušný orgán členského státu deliktu zajistí, aby zahraniční řidič obdržel oznámení o dopravním deliktu uvedené v odstavci 2, přičemž:

a) zahraniční řidič byl kontrolován při silniční kontrole na místě a

b) příslušný orgán členského státu deliktu nevymohl sankci za spáchaný delikt na místě.

Toto oznámení o dopravním deliktu se zašle zahraničnímu řidiči v souladu s čl. 5a odst. 1 a 2.

4. Příslušný orgán členského státu deliktu zajistí, aby v případě, že byl při silniční kontrole na místě kontrolován zahraniční řidič a uvedený příslušný orgán za spáchaný delikt na místě sankci vymohl, tento zahraniční řidič obdržel alespoň:

a) doklad o finanční transakci nebo oznámení o uložení peněžitého trestu nebo pokuty se stanovenou lhůtou pro úhradu;

b) kontaktní údaje příslušného orgánu;

c) informace o spáchaných deliktech a případně o tom, jak zajistit dodržování předpisů v budoucnu;

d) pokud možno odkaz nebo QR kód odkazující na portál pro přeshraniční výměnu informací uvedený v článku 8.

Dokumenty a informace uvedené v prvním pododstavci se poskytují v jednom z úředních jazyků členského státu deliktu nebo jakémkoliv jiném úředním jazyce orgánů Unie, který příslušný orgán členského státu deliktu uzná za vhodný.

5. Na žádost dotčených osob a v souladu s právními předpisy členského státu deliktu příslušný orgán členského státu deliktu zajistí, aby byl umožněn přístup ke všem informacím, které má k dispozici v souvislosti s vyšetřováním dopravního deliktu v oblasti bezpečnosti silničního provozu uvedeného v čl. 2 odst. 1. Příslušný orgán členského státu deliktu může takovou žádost považovat za žádost o uplatnění opravného prostředku proti uložené sankci; v takovém případě v oznámení o dopravním deliktu dotčenou osobu jasně a stručně informuje o této skutečnosti, jakož i o právních a procesních důsledcích této žádosti.

6. Členské státy zajistí, aby začátek lhůt, ve kterých mohou zahraniční osoby uplatnit své právo na opravný prostředek nebo zmírnit sankce v souladu s odst. 2 písm. e) a i), byl přiměřený účelu zajistit efektivní výkon těchto práv a aby odpovídal datu poštovního nebo elektronického odeslání či obdržení oznámení o dopravním deliktu nebo úředního rozhodnutí o odpovědnosti dotčené osoby.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).“

9) Vkládají se nové články, které zní:

„*Článek 5a*

Doručení oznámení o dopravním deliktu a následných dokumentů

1. Příslušný orgán členského státu deliktu zasílá dotčeným osobám oznámení o dopravním deliktu a následné dokumenty jako poštovní zásilku, doporučenou zásilku či doporučený dopis nebo rovnocennými elektronickými prostředky v souladu s kapitolou III oddílem 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 (*), v souladu s právními předpisy členského státu deliktu.

2. V případě, že automatizované vyhledávání podle čl. 4 odst. 1 bylo úspěšné a příslušný orgán členského státu deliktu zjistil totožnost a adresu držitele, vlastníka nebo koncového uživatele vozidla s mírou jistoty požadovanou jeho vnitrostátní právní předpisy, vydá se oznámení o dopravním deliktu v oblasti bezpečnosti silničního provozu určené držiteli, vlastníkovi nebo koncovému uživateli vozidla nejpozději 11 měsíců od okamžiku, kdy došlo k dopravnímu deliktu.

V případě, že automatizované vyhledávání podle čl. 4 odst. 1 nebylo úspěšné nebo příslušný orgán členského státu deliktu nebyl schopen zjistit totožnost a adresu držitele, vlastníka nebo koncového uživatele vozidla s mírou jistoty požadovanou jeho vnitrostátními právními předpisy, vydá se oznámení o dopravním deliktu nejpozději pět měsíců poté, co příslušný orgán členského státu deliktu tyto informace zjistil.

3. Členské státy se vyzývají, aby dotčeným osobám povolily se k soudnímu řízení připojit dálkově prostřednictvím audiovizuálního spojení.

Článek 5b

Překlad oznámení o dopravním deliktu a nezbytných následných dokumentů

1. Pokud se příslušný orgán členského státu deliktu rozhodne zahájit v souvislosti s dopravními delikty v oblasti bezpečnosti silničního provozu uvedenými v čl. 2 odst. 1 následné řízení, vypracuje oznámení o dopravním deliktu a veškeré nezbytné následné dokumenty v jazyce dokladu o registraci vozidla.

Pro účely tohoto článku příslušné orgány členského státu deliktu rozhodnou, zda je následný dokument nezbytný. Příslušné orgány však musí vzít v úvahu skutečnost, že dotčená osoba musí obvinění porozumět a musí být schopna plně uplatnit své právo na obhajobu. Jedná se zejména o všechny relevantní informace týkající se deliktu, povahy

spáchaného deliktu, uložené sankce, dostupných opravných prostředků proti tomuto rozhodnutí, lhůty stanovené za tímto účelem a určení orgánu, u něhož je třeba opravný prostředek podat.

2. Příslušné orgány členského státu deliktu v jednotlivých případech rozhodnou, zda je jakýkoliv další dokument nezbytný.

3. Není nutné překládat části nezbytných dokumentů, které nejsou relevantní pro to, aby se dotčené osoby mohly seznámit s případem, který je proti nim vznesen. Příslušné orgány rozhodnou, zda jsou tyto části relevantní pro uvedené účely, přičemž zohlední prvky uvedené v odst. 1 druhém pododstavci.

4. Příslušný orgán členského státu deliktu umožní, aby dotčená osoba na vlastní žádost obdržela následné dokumenty v jednom dalším úředním jazyce orgánů Unie, jenž se liší od jazyka dokladu o registraci vozidla.

5. Členské státy zajistí, aby kvalita překladu oznámení o dopravním deliktu a následných dokumentů odpovídala alespoň kvalitě požadované podle čl. 3 odst. 9 směrnice 2010/64/EU.

6. Členský stát deliktu zajistí, aby dotčený příslušný orgán na žádost dotčené osoby účinně a urychleně přezkoumal oznámení o dopravním deliktu nebo následné dokumenty jí určené na základě toho, že oznámení o dopravním deliktu nebo následné dokumenty nejsou v souladu s tímto článkem, článkem 5, článkem 5a nebo článkem 5e.

Článek 5c

Vzájemná pomoc při zjišťování totožnosti dotčené osoby

1. Členské státy si poskytují vzájemnou pomoc v případech, kdy příslušné orgány členského státu deliktu vyčerpaly veškeré jiné prostředky, jež mají k dispozici, zejména poté, co provedly automatizované vyhledávání v souladu s čl. 4 odst. 1 a nahlédly do dalších databází, do nichž je nahlížení výslovně povoleno v souladu s unijními a vnitrostátními právními předpisy, a přesto nejsou s to zjistit totožnost dotčené osoby s mírou jistoty požadovanou jejich vnitrostátními právními předpisy pro zahájení nebo vedení následného řízení podle čl. 5 odst. 1.

2. Členské státy si poskytnou vzájemnou pomoc podle tohoto článku. Pokud je však po posouzení okolností jednotlivých případů zjištěno, že jsou splněny podmínky stanovené v článku 6 směrnice 2014/41/EU, mohou členské státy vázané touto směrnicí použít tuto směrnici pouze mezi sebou.

3. Příslušný orgán členského státu deliktu rozhodne, zda požádá o vzájemnou pomoc za účelem získání doplňujících informací uvedených v odstavci 5.

Žádost o vzájemnou pomoc může iniciovat pouze příslušný orgán členského státu deliktu, a to v souladu s právními předpisy tohoto členského státu.

Příslušný orgán členského státu deliktu použije údaje získané prostřednictvím vzájemné pomoci k tomu, aby zjistil totožnost osoby, která je osobně odpovědná za dopravní delikt v oblasti bezpečnosti silničního provozu uvedený v čl. 2 odst. 1, který byl na území členského státu deliktu spáchán.

4. Pokud se příslušný orgán členského státu deliktu rozhodl požádat o vzájemnou pomoc v souladu s odstavcem 1, zašle prostřednictvím svého národního kontaktního místa elektronicky strukturovanou žádost národnímu kontaktnímu místu členského státu registrace nebo členského státu bydliště.

5. Příslušný orgán členského státu deliktu může požádat členský stát registrace nebo členský stát bydliště, aby:

a) zjistil totožnost a adresu dotčené osoby v souladu s právními předpisy členského státu registrace nebo členského státu bydliště, a to i využitím dalších vnitrostátních databází, jako jsou registry řidičských průkazů nebo registry obyvatel;

b) si od držitele, vlastníka nebo koncového uživatele vozidla, se kterým byl spáchán dopravní delikt v oblasti bezpečnosti silničního provozu, vyžádal informace o totožnosti, adrese a, jsou-li k dispozici, dalších kontaktních údajích osoby odpovědné za dopravní delikt v oblasti bezpečnosti silničního provozu, a to v souladu s vnitrostátními

postupy členského státu registrace nebo členského státu bydliště, jež se mají použít, jako by předmětný vyšetřovací úkon byl nařízen orgány tohoto členského státu.

6. Elektronicky strukturovaná žádost obsahuje tyto informace:

a) údaje týkající se dotčené osoby získané na základě automatizovaného vyhledávání provedeného v souladu s čl. 4 odst. 1;

b) vizuální záznam řidiče získaný z detekčních zařízení, zejména z rychlostních kamer, je-li k dispozici;

c) údaje týkající se dopravního deliktu v oblasti bezpečnosti silničního provozu uvedeného v čl. 2 odst. 1;

d) údaje týkající se vozidla, se kterým byl spáchán dopravní delikt v oblasti bezpečnosti silničního provozu;

e) odůvodnění žádosti o vzájemnou pomoc.

7. Pokud se příslušné orgány členského státu registrace nebo členského státu bydliště nerozhodnou uplatnit některý z důvodů pro zamítnutí uvedených v odstavci 8 nebo pokud není možné shromáždit požadované informace, shromáždí tyto příslušné orgány požadované informace uvedené v odstavci 5 bez zbytečného odkladu.

Bez zbytečného odkladu a nejpozději do dvou měsíců ode dne, kdy příslušný orgán členského státu registrace nebo členského státu bydliště požadované informace shromáždil, odpoví na žádost elektronicky prostřednictvím svého národního kontaktního místa.

Příslušný orgán členského státu registrace nebo členského státu bydliště při shromažďování požadovaných informací dodržuje náležitosti a postupy výslovně požadované příslušným orgánem členského státu deliktu, pokud nejsou neslučitelné s jejich vnitrostátními právními předpisy.

8. Příslušný orgán členského státu registrace nebo členského státu bydliště může poskytnutí požadovaných dodatečných informací podle odstavce 5 odmítnout. Učiní tak pouze v jednom nebo více z těchto případů:

a) podle právních předpisů členského státu registrace nebo členského státu bydliště existuje imunita nebo výsada, která poskytnutí informací znemožňuje;

b) poskytnutí požadovaných informací by bylo v rozporu se zásadou ‚ne bis in dem‘;

c) poskytnutí požadovaných informací by ohrozilo probíhající vyšetřování určitého trestného činu;

d) poskytnutí požadovaných informací by bylo v rozporu s podstatnými zájmy národní bezpečnosti členského státu registrace nebo členského státu bydliště nebo by je poškodilo, ohrozilo by zdroj těchto informací nebo by zahrnovalo použití utajovaných informací týkajících se konkrétních zpravodajských činností;

e) existují závažné důvody domnívat se, že poskytnutí požadovaných informací by bylo neslučitelné s povinnostmi členského státu registrace nebo členského státu bydliště podle článku 6 Smlouvy o Evropské unii a Listiny základních práv Evropské unie;

f) poskytnutí požadovaných informací by ohrozilo bezpečnost určité osoby nebo by odhalilo totožnost osoby chráněné v souladu s právními předpisy členského státu registrace nebo členského státu bydliště.

Nejpozději do dvou měsíců ode dne, kdy se příslušný orgán členského státu registrace nebo členského státu bydliště rozhodne uplatnit důvod pro zamítnutí nebo zjistí, že není možné požadované informace shromáždit, informuje o tom členský stát deliktu prostřednictvím svého národního kontaktního místa. V případech uvedených v prvním pododstavci písm. c), d) a f) se příslušný orgán členského státu registrace nebo členského státu bydliště může rozhodnout, že neupřesní, který z důvodů zamítnutí uplatnil.

Článek 5d

Vnitrostátní opatření usnadňující zjišťování totožnosti odpovědné osoby

1. Členské státy mohou v souvislosti s dopravními delikty v oblasti bezpečnosti silničního provozu uvedenými v čl. 2 odst. 1 za účelem úspěšného zjištění totožnosti osoby odpovědné za dopravní delikt v oblasti silničního provozu (dále jen ‚odpovědná osoba') přijmout jakákoli opatření stanovená v jejich vnitrostátních právních předpisech, jako jsou opatření související s povinností držitele, vlastníka nebo koncového uživatele vozidla poskytnout součinnost při zjišťování totožnosti odpovědné osoby, za podmínky, že jsou dodržena základní a procesní práva podle unijních a vnitrostátních právních předpisů.

2. Příslušné orgány mohou zejména:

a) doručovat dotčeným osobám dokumenty v souvislosti s dopravními delikty v oblasti bezpečnosti silničního provozu uvedenými v čl. 2 odst. 1, včetně dokumentů, v nichž jsou dotčené osoby žádány, aby potvrdily svou odpovědnost za dopravní delikty v oblasti bezpečnosti silničního provozu;

b) uplatňovat v co největší možné míře povinnosti, včetně souvisejících sankcí, uložené dotčeným osobám, které jsou relevantní pro zjištění totožnosti odpovědné osoby.

Článek 5e

Vzájemná pomoc při doručování oznámení o dopravním deliktu a následných dokumentů

1. Příslušný orgán členského státu deliktu může zasílat oznámení o dopravním deliktu nebo následné dokumenty dotčeným osobám prostřednictvím příslušných orgánů členského státu registrace nebo členského státu bydliště, a to v těchto případech:

a) adresa osoby, jíž je dokument určen, je neznámá, neúplná nebo nejistá;

b) procesní pravidla podle právních předpisů členského státu deliktu vyžadují jiný důkaz o doručení dokumentu, než je důkaz, který lze získat doručením poštovní zásilky, doporučené zásilky či doporučeného dopisu nebo rovnocennými elektronickými prostředky podle čl. 5a odst. 1;

c) dokument nebylo možné doručit jako poštovní zásilku, doporučenou zásilku či doporučený dopis nebo rovnocennými elektronickými prostředky podle čl. 5a odst. 1;

d) členský stát deliktu má oprávněné důvody se domnívat, že doručení dokumentu jako poštovní zásilky, doporučené zásilky či doporučeného dopisu nebo rovnocennými elektronickými prostředky podle čl. 5a odst. 1 bude v tomto konkrétním případě neúčinné nebo není vhodné.

Příslušné orgány členského státu deliktu a členského státu registrace nebo členského státu bydliště spolu komunikují prostřednictvím svých národních kontaktních míst.

2. Členský stát registrace nebo členský stát bydliště zajistí, aby oznámení o dopravním deliktu a následné dokumenty, které mají být doručeny v souladu s odstavcem 1, byly doručeny buď v souladu s jejich vnitrostátními právními předpisy, nebo, je-li to řádně odůvodněno, zvláštním způsobem požadovaným členským státem deliktu, není-li takový způsob s jejich vnitrostátními právními předpisy neslučitelný.

3. Členský stát registrace nebo členský stát bydliště zajistí, aby jejich příslušný orgán poskytl elektronicky strukturovanou odpověď zahrnující:

a) je-li doručení úspěšné, datum doručení a údaje o osobě, jež dokument obdržela;

b) není-li doručení úspěšné, důvod, proč se oznámení o dopravním deliktu či následný dokument nepodařilo doručit.

Odpověď ohledně úspěšného doručení se považuje za doklad o doručení dokumentu.

Článek 5f

Vzájemná pomoc při činnostech v oblasti vymáhání práva

1. Členské státy si vzájemně poskytují pomoc při vymáhání práva v případě nezaplacení pokuty za dopravní delikt v oblasti bezpečnosti silničního provozu uvedený v čl. 2 odst. 1.

2. Po doručení oznámení o dopravním deliktu dotčené osobě a v případě nezaplacení pokuty za dopravní delikt uložené příslušným orgánem členského státu deliktu může tento příslušný orgán požádat příslušný orgán členského státu registrace nebo členského státu bydliště, aby byl nápomocen při výkonu správních rozhodnutí o pokutách za dopravní delikty v oblasti bezpečnosti silničního provozu uvedené v čl. 2 odst. 1.

3. Žádost podle odstavce 2 se podá pouze v případě, že jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) rozhodnutí o pokutě za dopravní delikt je správní povahy, konečné a vykonatelné v souladu s příslušnými právními předpisy členského státu deliktu;

b) členský stát deliktu je držitelem dokladu o doručení žádosti o zaplacení pokuty za dopravní delikt dotčené osobě;

c) dotčená osoba byla informována o opravných prostředcích proti správnímu rozhodnutí, kterým se ukládá pokuta za dopravní delikt v souladu s platnými právními předpisy členského státu deliktu, a měla možnost je uplatnit;

d) pokuta za dopravní delikt je vyšší než 70 EUR.

4. Příslušný orgán členského státu deliktu prostřednictvím svého národního kontaktního místa zašle žádost podle odstavce 2 členskému státu registrace nebo členskému státu bydliště v elektronické strukturované podobě.

5. Pokud může dotčená osoba prokázat, že úhrada pokuty za dopravní delikt byla provedena, příslušný orgán členského státu registrace nebo členského státu bydliště o tom neprodleně uvědomí příslušný orgán členského státu deliktu.

6. Příslušné orgány členského státu registrace nebo členského státu bydliště uznají bez jakýchkoli dalších formalit správní rozhodnutí o pokutě za dopravní delikt, které bylo zasláno podle tohoto článku, a neprodleně přijmou veškerá opatření nezbytná pro jeho výkonu, pokud se tento příslušný orgán nerozhodne uplatnit některý z důvodů pro odmítnutí uznání nebo výkonu podle odstavce 8.

7. Výkon rozhodnutí o pokutě za dopravní delikt se řídí právními a správními předpisy použitelnými v členském státě registrace nebo členském státě bydliště.

8. Příslušný orgán členského státu registrace nebo členského státu bydliště může odmítnout uznat a vykonat správní rozhodnutí o pokutě za dopravní delikt. Učiní tak pouze v případě, pokud se zjistí, že:

a) výkon rozhodnutí o pokutě za dopravní delikt by byl v rozporu se zásadou ‚ne bis in idem';

b) podle právních předpisů členského státu registrace nebo členského státu bydliště existuje imunita, která výkon správního rozhodnutí o pokutě za dopravní delikt znemožňuje;

c) rozhodnutí o pokutě za dopravní delikt již není z důvodu uplynutí času vykonatelné podle právních předpisů členského státu registrace nebo členského státu bydliště;

d) rozhodnutí o pokutě za dopravní delikt není konečné;

e) rozhodnutí o pokutě za dopravní delikt nebo alespoň jeho základní obsah není přeložen, jak stanoví článek 5b;

f) žádost je neúplná a příslušné orgány členského státu deliktu ji nemohou doplnit;

g) dochází k porušování základních práv nebo základních právních zásad zakotvených v Listině základních práv Evropské unie.

Je-li žádost zamítnuta, příslušný orgán členského státu registrace nebo členského státu bydliště to oznámí příslušnému orgánu členského státu deliktu a uvede důvody zamítnutí.

9. Peněžitá částka získaná na základě výkonu rozhodnutí o pokutě za dopravní delikt připadá členskému státu registrace nebo členskému státu bydliště, není-li mezi členským státem deliktu a členským státem registrace nebo členským státem bydliště dohodnuto jinak. Peníze se účtují v měně členského státu registrace nebo členského státu bydliště, podle toho, který z těchto členských států obdržel předmětnou žádost.

10. Odstavce 1 až 9 tohoto článku nebrání použití rámcového rozhodnutí 2005/214/SVV, dvoustranných nebo mnohostranných dohod nebo ujednání mezi členskými státy, pokud tyto dohody nebo ujednání pomáhají dále zjednodušit nebo usnadnit postupy pro vymáhání peněžitých trestů nebo pokut spadajících do oblasti působnosti této směrnice.

Článek 5g

Technické specifikace pro výměnu údajů o registraci vozidel a pro vzájemnou pomoc

1. Pro výměnu informací nebo poskytnutí vzájemné pomoci v souladu s čl. 3a odst. 1 používají členské státy speciálně navrženou a vysoce zabezpečenou softwarovou aplikaci Evropského informačního systému vozidel a řidičských oprávnění (EUCARIS) v její aktuální verzi.

Členské státy zajistí, aby zpracování údajů bylo zabezpečené, nákladově efektivní, rychlé a spolehlivé a prováděné interoperabilními prostředky v rámci decentralizované struktury.

2. Informace vyměňované prostřednictvím systému EUCARIS se předávají v šifrované podobě.

3. Do 20. ledna 2026 přijme Komise prováděcí akty, jimiž stanoví postupy, obsah a technické specifikace softwaru, včetně opatření v oblasti kybernetické bezpečnosti, jež se týkají elektronicky strukturovaných žádostí a odpovědí v souvislosti s čl. 3a odst. 1 písm. a) a způsobů předávání informací pro poskytnutí vzájemné pomoci, včetně použití jednotných šablon, a postupů, jak je stanoveno v článcích 4, 5c, 5e a 5f. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 10a odst. 2.

4. Při vymezování těchto prováděcích aktů Komise bere zřetel na tato hlediska:

a) příslušné orgány mají mít možnost identifikovat přímý i nepřímý přístup v případech, kdy žádost nepochází od známého člena elektronické komunikační platformy;

b) příslušné orgány mají mít možnost náhledu do žádostí, aby bylo zaručeno, že jsou žádosti řádně odůvodněné a splňují požadavky této směrnice;

c) potřeba zavedení procesů, které členským státům umožní v reakci na tato automatická upozornění a na neobvyklé žádosti přijímat vhodná opatření za účelem snížení rizik ohrožení předmětných údajů, jakož i organizovat spolupráci mezi členskými státy se zaměřením na sledování, řízení a zmírňování rizik, především pokud jde o to, aby nebyly odchylně od čl. 4 odst. 1 zasílány údaje v případě neobvyklých žádostí;

d) členský stát registrace má mít před předáním údajů o registraci členskému státu deliktu možnost vyžádat si podrobnosti týkající se předmětného dopravního deliktu v oblasti bezpečnosti silničního provozu a možnost předání údajů o registraci odmítnout, pokud členský stát deliktu na uvedenou žádost o podrobnosti nereaguje během jednoho měsíce;

e) potřeba vedení průběžných záznamů o těchto náhledech, jejichž prostřednictvím jsou členové automaticky upozorňováni na neobvyklé žádosti;

f) kdy mají mít příslušné orgány možnost vyměňovat si údaje v režimu jednotlivých synchronních dotazů a kdy mají mít možnost vyměňovat si údaje v režimu asynchronních dávek.

5. Dokud nebudou prováděcí akty uvedené v odstavci 3 tohoto článku použitelné, automatizované vyhledávání uvedené v čl. 4 odst. 1 této směrnice se provádí v souladu s postupy popsanými v kapitole 3 bodech 2 a 3 přílohy rozhodnutí Rady 2008/616/SVV (**) uplatňovanými společně s přílohou této směrnice.

6. Každý členský stát nese své vlastní náklady, které vyplývají ze správy, používání, údržby a aktualizací systému EUCARIS a jeho pozměněných verzí.

Článek 5h

Soukromé právní subjekty

1. Do 20. července 2029 členské státy zajistí, aby jejich příslušné orgány nezmocňovaly právnické osoby se samostatnou právní subjektivitou vlastněné nebo ovládané soukromým subjektem k provádění jakýchkoli činností souvisejících s uplatňováním této směrnice.

2. V období do dne uvedeného v odstavci 1 („přechodné období") členské státy zajistí, aby postupy týkající se dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu uvedených v čl. 2 odst. 1, jako jsou postupy související s výměnou informací, vymáháním práva nebo jakýmkoliv druhem vzájemné pomoci podle této směrnice, směly iniciovat a provádět pouze příslušné orgány.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 73).

(**) Rozhodnutí Rady 2008/616/SVV ze dne 23. června 2008 o provádění rozhodnutí 2008/615/SVV o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu a přeshraniční trestné činnosti (Úř. věst. L 210, 6.8.2008, s. 12)."

10) Článek 6 se nahrazuje tímto:

„*Článek 6*

Podávání zpráv a monitorování

1. Do 20. ledna 2029 a poté každé čtyři roky zašle každý členský stát Komisi zprávu o uplatňování této směrnice. Zpráva obsahuje údaje a statistiky za každý kalendářní rok vykazovaného období.

2. Ve zprávě se uvede počet automatizovaných vyhledávání provedených členským státem deliktu v souladu s čl. 4 odst. 1 a směřovaných na národní kontaktní místo členského státu registrace v návaznosti na dopravní delikty v oblasti bezpečnosti silničního provozu uvedené v čl. 2 odst. 1, které byly spáchány na jeho území, spolu s druhem deliktů, kterých se žádosti týkaly, a strukturovaným počtem nevyřízených žádostí podle druhu nevyřízení. Tyto informace mohou vycházet z údajů poskytnutých prostřednictvím systému EUCARIS.

Zpráva rovněž obsahuje popis situace na vnitrostátní úrovni, pokud jde o vyřizování dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu, a veškerých souvisejících problémů, jimž členské státy čelí. V popisu musí být uveden alespoň:

a) celkový počet registrovaných dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu uvedených v čl. 2 odst. 1, které byly zjištěny automaticky nebo bez určení totožnosti dotčené osoby na místě;

b) počet registrovaných dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu uvedených v čl. 2 odst. 1, které byly spáchány s vozidly registrovanými v jiném členském státě, než ve kterém k deliktu došlo, a zjištěny automaticky nebo bez určení totožnosti dotčené osoby na místě;

c) počet pevných nebo odnímatelných automatických detekčních zařízení, včetně rychlostních kamer;

d) počet pokut zaplacených dobrovolně zahraničními osobami;

e) počet elektronicky předaných žádostí o vzájemnou pomoc a odpovědí na tyto žádosti v souladu s článkem 5c a počet takových žádostí, u nichž informace nebyly poskytnuty;

f) počet elektronicky předaných žádostí o vzájemnou pomoc a odpovědí na tyto žádosti v souladu s článkem 5e a počet těchto žádostí, u nichž nebylo možné písemnosti doručit;

g) počet elektronicky předaných žádostí o vzájemnou pomoc a odpovědí na tyto žádosti v souladu s článkem 5f a počet těch žádostí, u nichž bylo možné sankce vymoci, a počet těch žádostí, u nichž nebylo možné sankce vymoci.

3. Ve zprávě se rovněž uvede počet a druh dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu uvedených v čl. 2 odst. 1, kterých se dopustili řidiči s vozidlem registrovaným ve třetí zemi.

4. Komise zprávy zaslané členskými státy posoudí a nejpozději do šesti měsíců po obdržení zpráv od všech členských států informuje výbor uvedený v článku 10a odst. 1 o jejich obsahu.“

11) Článek 7 se nahrazuje tímto:

„*Článek 7*

Další povinnosti

Právnické osoby, které jsou držiteli, vlastníky nebo koncovými uživateli vozidel, na něž se vztahuje výměna údajů podle této směrnice, mají právo obdržet informace o zpracování svých údajů.

Členské státy se vzájemně informují o kybernetických bezpečnostních incidentech oznámených podle článku 23 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2555 (*), pokud se incidenty týkají údajů uložených ve virtuálních nebo fyzických cloudech nebo prostřednictvím služeb pro cloud hosting.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2555 ze dne 14. prosince 2022 o opatřeních k zajištění vysoké společné úrovně kybernetické bezpečnosti v Unii a o změně nařízení (EU) č. 910/2014 a směrnice (EU) 2018/1972 a o zrušení směrnice (EU) 2016/1148 (směrnice NIS 2) (Úř. věst. L 333, 27.12.2022, s. 80).“

12) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 7a*

Finanční podpora přeshraniční spolupráce

Komise poskytne finanční podporu iniciativám, které přispívají k přeshraniční spolupráci při vymáhání pravidel bezpečnosti silničního provozu v Unii, zejména výměně osvědčených postupů, uplatňování inteligentních metod a technik vymáhání práva v členských státech, posílení budování kapacit donucovacích orgánů. Finanční podporu lze poskytnout také na osvětové kampaně týkající se přeshraničního prosazování pravidel bezpečnosti silničního provozu a informační kampaně v celé Unii o rozdílech ve vnitrostátních právních předpisech.“

13) Článek 8 se nahrazuje tímto:

„*Článek 8*

Informační portál týkající se dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu („portál pro přeshraniční výměnu informací“)

1. Komise zřídí a spravuje internetový portál týkající se dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu (dále jen „portál pro přeshraniční výměnu informací“), který je k dispozici ve všech úředních jazycích orgánů Unie a je věnován sdílení informací s účastníky silničního provozu o pravidlech platných v členských státech v oblasti, na niž se vztahuje tato směrnice, včetně případů, kdy je to obzvláště důležité pro zajištění jejich dodržování. Portál pro přeshraniční výměnu informací obsahuje informace o opravných prostředcích, o veškerých právech přiznaných

dotčeným osobám podle této směrnice, včetně jazykových možností, informace o pravidlech ochrany údajů a použitelných sankcích, případně včetně uplatnitelných nefinančních dopadů, a o systémech a dostupných prostředcích pro úhradu pokut uložených za dopravní delikty v oblasti bezpečnosti silničního provozu.

2. Portál pro přeshraniční výměnu informací musí být kompatibilní s rozhraním zřízeným podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724 (*) a s dalšími portály nebo platformami s podobným účelem, jako je portál evropské e-justice.

3. Pro účely tohoto článku poskytnou členské státy Komisi aktuální informace. Členské státy zajistí, aby byl odkaz na internetový portál uveden na internetových stránkách příslušných orgánů.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724 ze dne 2. října 2018, kterým se zřizuje jednotná digitální brána pro poskytování přístupu k informacím, postupům a k asistenčním službám a službám pro řešení problémů a kterým se mění nařízení (EU) č. 1024/2012 (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 1).“

14) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 8a*

Dvoustranné a mnohostranné dohody mezi členskými státy

Tato směrnice nevylučuje uplatňování dvoustranných nebo mnohostranných dohod nebo ujednání mezi členskými státy, pokud tyto dohody nebo ujednání obsahují dodatečné požadavky nad rámec požadavků uložených touto směrnicí a pomáhají dále zjednodušit nebo usnadnit postupy stanovené v této směrnici.“

15) Článek 9 se nahrazuje tímto:

„*Článek 9*

Akty v přenesené pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 10 za účelem změny přílohy její aktualizací s ohledem na technický pokrok nebo v případech, kdy to vyžadují právní akty Unie, které mají bezprostřední význam pro aktualizaci přílohy.“

16) Vkládají se nové články, které zní:

„*Článek 10a*

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 (*).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhovaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 10b

Podávání zpráv ze strany Komise

Komise do 20. července 2030 a poté každých 18 měsíců po obdržení zpráv uvedených v čl. 6 odst. 2 podá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice členskými státy.

Článek 10c

Přechodné podávání zpráv

Do 6. května 2026 zašlou členské státy Komisi souhrnnou zprávu v souladu s druhým a třetím pododstavcem tohoto článku.

V této souhrnné zprávě se uvede počet automatizovaných vyhledávání provedených členským státem deliktu a směřovaných na národní kontaktní místa členských států registrace v návaznosti na delikty spáchané na jeho území, spolu s druhem deliktů, kterých se žádosti týkaly, a počtem nevyřízených žádostí.

Souhrnná zpráva rovněž obsahuje popis situace na vnitrostátní úrovni, pokud jde o vyřizování dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu, založený na podílu těchto deliktů, které byly vyřizovány prostřednictvím oznámení o dopravním deliktu.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).“

17) Článek 11 se nahrazuje tímto:

„*Článek 11*

Revize

Komise do 20. července 2030 podá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice členskými státy. Ke zprávě se případně připojí návrh Evropskému parlamentu a Radě na další revizi této směrnice, pokud jde o zahrnutí dalších deliktů, jestliže z údajů členských států vyplývá, že to má pozitivní a kvantifikovatelný dopad na bezpečnost silničního provozu.“

18) Příloha I se nahrazuje zněním uvedeným v příloze této směrnice.

19) Příloha II se zrušuje.

Článek 2

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 20. července 2027. Členské státy neprodleně sdělí znění těchto předpisů Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 19. prosince 2024.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předsedkyně	*předseda*
R. METSOLA	BÓKA J.

PŘÍLOHA

Údaje nezbytné k provedení vyhledávání uvedené v čl. 4 odst. 1 a 3

1. Údaje zadávané při úvodním vyhledávání (odchozí žádost)

Položka	P ([1])	Poznámky
Členský stát registrace	P	Rozlišovací značka ([2]) členského státu registrace vozidla
Registrační číslo vozidla	P	Úplné registrační číslo vozidla
Údaje týkající se deliktu nebo kontroly vozidla		
Místo spáchání deliktu nebo provedení kontroly vozidla	P	Adresa nebo kilometrovníkové staničení místa, kde došlo k deliktu nebo byla provedena kontrola vozidla
Členský stát deliktu nebo kontroly vozidla	P	Rozlišovací značka ([2]) členského státu deliktu
Příslušný orgán	P	Název příslušného orgánu, který je odpovědný za dožádání údajů nebo za řízení
Uživatelské jméno	P	Uživatelské jméno osoby, která je odpovědná za dožádání údajů nebo za řízení
Registrační číslo	P	Registrační číslo poskytnuté příslušným orgánem, který je odpovědný za dožádání údajů a za řízení
Referenční datum deliktu nebo kontroly vozidla	P	

Položka	P [1]	Poznámky
Referenční čas deliktu nebo kontroly vozidla	P	
Účel vyhledávání	P	Kód označující druh dopravního deliktu v oblasti bezpečnosti silničního provozu uvedeného v čl. 2 odst. 1. 1. = Překročení nejvyšší dovolené rychlosti 2. = Řízení vozidla pod vlivem alkoholu 3. = Nepoužití bezpečnostních pásů 4. = Nezastavení na červený signál světelného signalizačního zařízení 5. = Použití zakázaného pruhu 10. = Řízení vozidla pod vlivem drog 11. = Nepoužití ochranné přilby 12. = Nedovolené použití mobilního telefonu nebo jiného komunikačního zařízení za jízdy 14. = Nedodržení bezpečné vzdálenosti od vpředu jedoucího vozidla 15. = Nebezpečné předjíždění 16. = Nebezpečné parkování nebo zastavení 17. = Přejíždění jedné nebo více souvislých čar 18. = Jízda v protisměru 19. = Nedodržení pravidel pro vytváření a využívání nouzových koridorů pro vozidla pohotovostních služeb či pravidel pro dávání přednosti těmto vozidlům 20. = Použití přetíženého vozidla 33. = Nedodržení pravidel týkajících se omezení vjezdu vozidel 34. = Ujetí z místa nehody 35. = Nedodržení pravidel na železničním přejezdu

([1]) P = povinné sdělení údaje.
([2]) Rozlišovací značka podle článku 37 Úmluvy o silničním provozu uzavřené ve Vídni dne 8. listopadu 1968, nebo kód členského státu v rámci systému EUCARIS.

2. Údaje poskytované jako výsledek úvodního vyhledávání provedeného podle čl. 4 odst. 1 a 3

Část I. Údaje o vozidlech poskytnuté v souladu s čl. 4 odst. 1 a 3

Položka	P/N (2)	Poznámky (3)
Registrační číslo vozidla	P	(Kód A) Úplné registrační číslo vozidla
Číslo podvozku / VIN (1)	P	(Kód E) Úplné číslo podvozku / VIN vozidla
Členský stát registrace	P	Rozlišovací značka (4) členského státu registrace vozidla
Tovární značka	P	(Kód D.1) Tovární značka vozidla, např. Ford, Opel, Renault
Obchodní označení	P	(Kód D.3) Obchodní označení vozidla, např. Focus, Astra, Megane
Kód kategorie EU	P	(Kód J) např. N1, M2, N2, L, T
Datum první registrace	P	(Kód B) Datum první registrace vozidla
Datum poslední registrace	P	(Kód I) Datum poslední registrace vozidla
Jazyk	P	Jazyk dokladu o registraci vozidla
Předchozí dotazy	N	Data předchozích dotazů týkajících se vozidla

(1) VIN = identifikační číslo vozidla
(2) P = povinné sdělení údaje, pokud je k dispozici v jakémkoli vnitrostátním registru členského státu, N = nepovinné sdělení údaje.
(3) Kódy jsou harmonizovány podle příloh I a II směrnice Rady 1999/37/ES ze dne 29. dubna 1999 o registračních dokladech vozidel (Úř. věst. L 138, 1.6.1999, s. 57).
(4) Rozlišovací značka podle článku 37 Úmluvy o silničním provozu uzavřené ve Vídni dne 8. listopadu 1968, nebo kód členského státu v rámci systému EUCARIS.

Část II. Údaje o vozidlech poskytnuté v souladu čl. 4 odst. 1 a 3

Položka	P/N [1]	Poznámky [2]
Maximální technicky přípustná hmotnost naloženého vozidla, netýká se motocyklů	P	(Kód F.1)
Maximální přípustná hmotnost naloženého vozidla v provozu v členském státě, ve kterém je vozidlo registrováno	P	(Kód F.2)
Maximální přípustná hmotnost naloženého celého vozidla v provozu v členském státě, ve kterém je vozidlo registrováno	P	(Kód F.3)
Provozní hmotnost vozidla s karoserií, v případě tažného vozidla jiného než kategorie M_1 včetně spojovacího zařízení (v kg)	P	(Kód G)
Počet náprav	P	(Kód L)
Rozvor kol (v mm)	P	(Kód M)
Pro vozidla s celkovou hmotností vyšší než 3 500 kg, rozložení maximální technicky přípustné hmotnosti naloženého vozidla na nápravy:	P	
1. náprava (v kg)		(Kód N.1)
popřípadě 2. náprava (v kg)		(Kód N.2)
popřípadě 3. náprava (v kg)		(Kód N.3)
popřípadě 4. náprava (v kg)		(Kód N.4)
popřípadě 5. náprava (v kg)		(Kód N.5)
Maximální technicky přípustná přípojná hmotnost přípojného vozidla:	P	
brzděného (v kg)		(Kód O.1)
nebrzděného (v kg)		(Kód O.2)
Motor:	N	

Položka	P/N (1)	Poznámky (2)
Druh paliva nebo zdroje pohonu		(Kód P.3)
Typ EURO	N	(Kód V.9)

(1) P = povinné sdělení údaje, pokud je k dispozici v jakémkoli vnitrostátním registru členského státu, N = nepovinné sdělení údaje.
(2) Kódy jsou harmonizovány podle příloh I a II směrnice Rady 1999/37/ES ze dne 29. dubna 1999 o registračních dokladech vozidel (Úř. věst. L 138, 1.6.1999, s. 57).

Část III. Údaje o držitelích a vlastnících vozidel

Položka	P/N (1)	Poznámky (2)
Údaje o držitelích vozidla		(Kód C.1) Údaje týkající se držitele osvědčení o registraci
Příjmení nebo obchodní firma	P	(Kód C.1.1) Příjmení nebo obchodní firma, dodatky za jménem a tituly se uvedou v samostatných kolonkách a v tisknutelném formátu.
Jméno	P	(Kód C.1.2) Jméno či jména a iniciály se uvedou v samostatných kolonkách a v tisknutelném formátu.
Adresa	P	(Kód C.1.3) Ulice, číslo domu a dodatek, poštovní směrovací číslo, místo bydliště, stát bydliště atd. se uvedou v samostatných kolonkách a v tisknutelném formátu.
Elektronické komunikační prostředky	N	E-mailová adresa pro služby elektronického doporučeného doručování v souladu s čl. 5a odst. 1.
Pohlaví	N	Muž, žena
Datum narození	P	
Právní subjekt	P	Fyzická nebo právnická osoba

Položka	P/N (1)	Poznámky (2)
Místo narození	N	
Identifikační číslo	P	Identifikační údaj, který jednoznačným způsobem identifikuje osobu nebo společnost.
Údaje o vlastnících vozidla		(Kód C.2) Údaje týkající se vlastníka vozidla
Příjmení nebo obchodní firma	P	(Kód C.2.1) Příjmení nebo obchodní firma, dodatky za jménem a tituly se uvedou v samostatných kolonkách a v tisknutelném formátu.
Jméno	P	(Kód C.2.2) Jméno či jména a iniciály se uvedou v samostatných kolonkách a v tisknutelném formátu.
Adresa	P	(Kód C.2.3)
Elektronické komunikační prostředky	N	E-mailová adresa pro služby elektronického doporučeného doručování v souladu s čl. 5a odst. 1.
Pohlaví	N	Muž, žena
Datum narození	P	
Právní subjekt	P	Fyzická nebo právnická osoba
Místo narození	N	
Identifikační číslo	P	Identifikační údaj, který jednoznačným způsobem identifikuje osobu nebo společnost.

(1) P = povinné sdělení údaje, pokud je k dispozici v jakémkoli vnitrostátním registru členského státu, N = nepovinné sdělení údaje.
(2) Kódy jsou harmonizovány podle příloh I a II směrnice Rady 1999/37/ES ze dne 29. dubna 1999 o registračních dokladech vozidel (Úř. věst. L 138, 1.6.1999, s. 57).

Část IV. Údaje o koncových uživatelích vozidel

Položka	P/N [1]	Poznámky
Údaje o koncových uživatelích vozidla		Údaje týkající se koncového uživatele vozidla
Příjmení nebo obchodní firma	P	Příjmení nebo obchodní firma, dodatky za jménem a tituly se uvedou v samostatných kolonkách a v tisknutelném formátu.
Jméno	P	Jméno či jména a iniciály se uvedou v samostatných kolonkách a v tisknutelném formátu.
Adresa	P	Ulice, číslo domu a dodatek, poštovní směrovací číslo, místo bydliště, stát bydliště atd. se uvedou v samostatných kolonkách a v tisknutelném formátu.
Elektronické komunikační prostředky	N	E-mailová adresa pro služby elektronického doporučeného doručování v souladu s čl. 5a odst. 1.
Pohlaví	N	Muž, žena
Datum narození	P	
Právní subjekt	P	Fyzická nebo právnická osoba
Místo narození	N	
Identifikační číslo	P	Identifikační údaj, který jednoznačným způsobem identifikuje osobu nebo společnost.

[1] P = povinné sdělení údaje, pokud je k dispozici v jakémkoli vnitrostátním registru členského státu, N = nepovinné sdělení údaje.

Část V. Údaje v době spáchání dopravního deliktu v oblasti bezpečnosti silničního provozu týkající se předchozího držitele a vlastníka vozidla, které jsou předmětem počátečního vyhledávání podle oddílu 1 této přílohy, podle čl. 4a odst. 2

Položka	P/N ([1])	Poznámky ([2])
Údaje o předchozích držitelích vozidla		(Kód C.1) Údaje týkající se držitele osvědčení o registraci
Příjmení nebo obchodní firma	P	(Kód C.1.1) Příjmení nebo obchodní firma, dodatky za jménem a tituly se uvedou v samostatných kolonkách a v tisknutelném formátu.
Jméno	P	(Kód C.1.2) Jméno či jména a iniciály se uvedou v samostatných kolonkách a v tisknutelném formátu.
Adresa	P	(Kód C.1.3) Ulice, číslo domu a dodatek, poštovní směrovací číslo, místo bydliště, stát bydliště atd. se uvedou v samostatných kolonkách a v tisknutelném formátu.
Elektronické komunikační prostředky	N	E-mailová adresa pro služby elektronického doporučeného doručování v souladu s čl. 5a odst. 1.
Pohlaví	N	Muž, žena
Datum narození	P	
Právní subjekt	P	Fyzická nebo právnická osoba
Místo narození	N	
Identifikační číslo	P	Identifikační údaj, který jednoznačným způsobem identifikuje osobu nebo společnost.
Údaje o předchozích vlastnících vozidla		(Kód C.2) Údaje týkající se předchozího vlastníka vozidla

Položka	P/N (1)	Poznámky (2)
Příjmení nebo obchodní firma	P	(Kód C.2.1) Příjmení nebo obchodní firma, dodatky za jménem a tituly se uvedou v samostatných kolonkách a v tisknutelném formátu.
Jméno	P	(Kód C.2.2) Jméno či jména a iniciály se uvedou v samostatných kolonkách a v tisknutelném formátu.
Adresa	P	(Kód C.2.3)
Elektronické komunikační prostředky	N	E-mailová adresa pro služby elektronického doporučeného doručování v souladu s čl. 5a odst. 1.
Pohlaví	N	Muž, žena
Datum narození	P	
Právní subjekt	P	Fyzická nebo právnická osoba
Místo narození	N	
Identifikační číslo	P	Identifikační údaj, který jednoznačným způsobem identifikuje osobu nebo společnost.

(1) P = povinné sdělení údaje, pokud je k dispozici v jakémkoli vnitrostátním registru členského státu, N = nepovinné sdělení údaje.
(2) Kódy jsou harmonizovány podle příloh I a II směrnice Rady 1999/37/ES ze dne 29. dubna 1999 o registračních dokladech vozidel (Úř. věst. L 138, 1.6.1999, s. 57).

Část VI. Údaje v době spáchání deliktu týkající se předchozího koncového uživatele vozidla, které jsou předmětem počátečního vyhledávání podle oddílu 1 této přílohy, podle čl. 4a odst. 2

Položka	P/N [1]	Poznámky
Údaje o předchozích koncových uživatelích vozidla		Údaje týkající se předchozího koncového uživatele vozidla
Příjmení nebo obchodní firma	P	Příjmení nebo obchodní firma, dodatky za jménem a tituly se uvedou v samostatných kolonkách a v tisknutelném formátu.
Jméno	P	Jméno či jména a iniciály se uvedou v samostatných kolonkách a v tisknutelném formátu.
Adresa	P	Ulice, číslo domu a dodatek, poštovní směrovací číslo, místo bydliště, stát bydliště atd. se uvedou v samostatných kolonkách a v tisknutelném formátu.
Elektronické komunikační prostředky	N	E-mailová adresa pro služby elektronického doporučeného doručování v souladu s čl. 5a odst. 1.
Pohlaví	N	Muž, žena
Datum narození	P	
Právní subjekt	P	Fyzická nebo právnická osoba
Místo narození	N	
Identifikační číslo	P	Identifikační údaj, který jednoznačným způsobem identifikuje osobu nebo společnost.

[1] P = povinné sdělení údaje, pokud je k dispozici v jakémkoli vnitrostátním registru členského státu, N = nepovinné sdělení údaje.